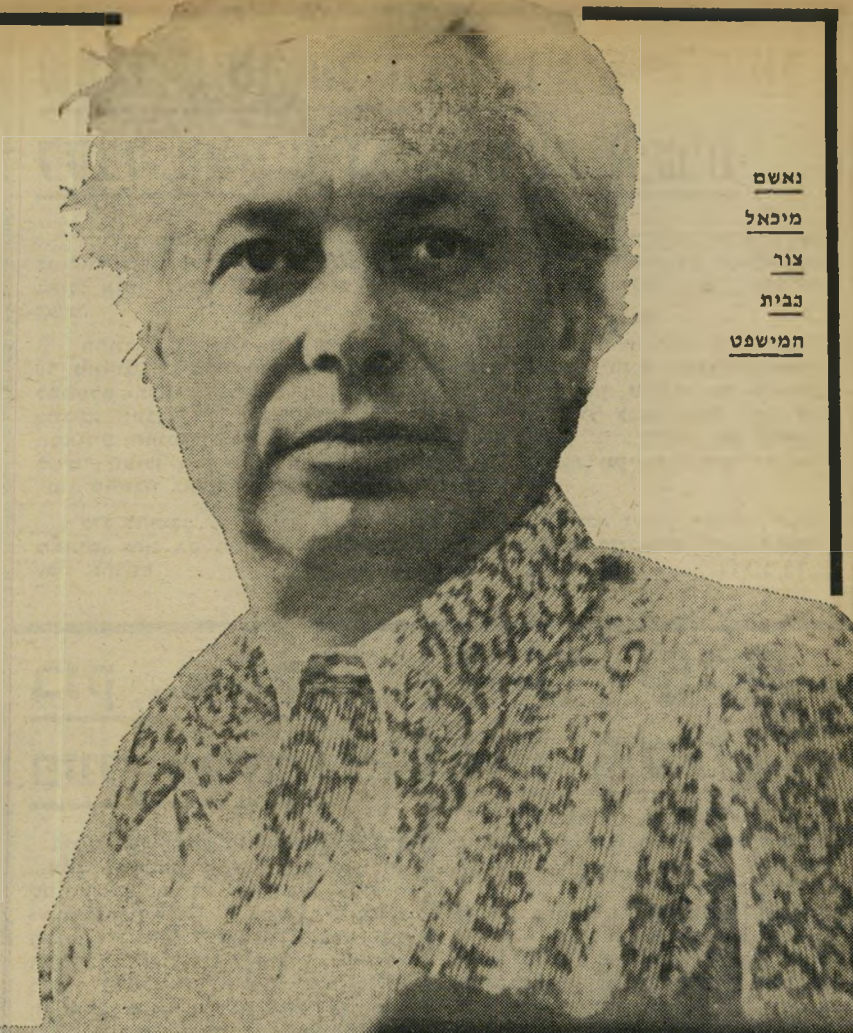

סוגרים את תיבת פנדורה

נאשם
מיכאל
צור
נבית
המישפט

החוקרים השתדלו שלא להביא לדין את נותני השוחד, ונמנעו מלהרחיב את החקירה אל אישי המימסד

צור צומצם, ונכתב כך שלא ניתן בעיקר בותיו להגיש כתבי-אישום נגד אחרים, למשל אלה שצור ציין כי שיחדו אותו. לדוגמה: טיבור רוזנבאום הוא אורח ישראלי, וכאשר כתבי-האשום מאשים את צור בקבלת שוחד של 15 אלף דולר ממנו בישראל, הרי ניתן להגיש תביעה על שוחד נגד רוזנבאום.

על עבירות-שוחד ניתן לתבוע רק אזרחים ישראליים, ורק אם העבירה נעשתה בישראל, אם

ניצבי-מישנה זינג בבית-המושפט הגבלת החקירה

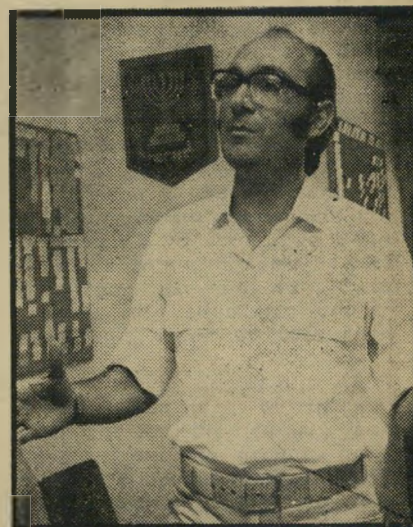
אסור להאמין להודעות המישטרה ושר-המישפטים, כי הם ימשיכו לחי-קור את תיבת-הפנדורה של מיכאל צור. באותו זמן שהשר צדוק ומפכ"ל המישטרה שאול רוזוליו יוצאים בהכרזות מסופצות על להיטוטם לחקור הכל, ולטהר אחרי ולתמיד את גילויי השחיתות במנגנון המדינה, הם עושים בשקט הכל כדי לצמצם את החקירה ולנעלה על בריח. מתחת לבלה-בלה בעיתונים, מסתתרת עובדה אחת יסודית: תיבת-הפנדורה של

נציג הגרמנים ראהה הצנתת הפרשה

טין, מבלי שהחוקרים עשו ניסיון כלשהו לשאול אותו על כך. עובדה מיספר שתיים: באותן פרשיות שצור סיפר עליהן מיוזמתו, כמו עיסקי היהלומן פסח ברמן או עיסקי אילין, או על קשריו עם הקבוצות המשקיעות ברפובליקה-לישראל, לא נעשה כל ניסיון לגלות יותר משחשף צור (דברים אלה נכתבים עלי-סמך ידיעת עדותו של צור במישטרה). עובדת מיספר שלוש: כתבי-האישום נגד

מיכאל צור נסגרה באופן הרמטי. המוני בית ישראל, היושבים מול הזירה ומצפים לקורבנות נוספים שיושלכו לתוכה כתום ההתמודדות בין ניצבי-מישנה בנימין זינג לבין מיכאל צור, יצטרכו כנראה להסתפק בסירטי-טלוויזיה על עבודת המישטרה ברצות אחרות. עובדה מיספר אחת: מיכאל צור לא אמר בעדותו כל מה שידוע עליו. על שורה שלמה של פרשיות דילג לחלו-

פרקליט-מחוז קרמיי צימצום האישום